

МОЯ КАЗКА

8

ГАЗЕТКА УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ З БИТОВА

Серпень 2020

*Серпень серпиком збирає
Хліба стиглі урожаї.
З кошиком до лісу ходить
Діткам яблуками годить,
Сливами і кавунами,
Зеленими огірками,
Щоб міцні вони були
І як квіточки цвіли.*

(Л.Голота)

Розмалюй у газетці все, що бажаєш. Вона Твоя! ПІДПИШИ СВОЮ ГАЗЕТКУ!

Прочитай казку. Якщо ти ще не вмієш читати, попроси маму, тата, бабусю, дідуся.... Не забудь їм подякувати!

Легкий хліб

Білоруська казка

Косив у лузі косар. Стомився і сів під кущем відпочити. Узяв торбинку, розв'язав і заходився їсти.

Виходить з лісу голодний вовк. Бачить — косар під кущем сидить і щось їсть.

Надходить до нього вовк.

— Ти що їси, чоловіче?

— Хліб,— відказує косар.

— А смачний він?

— Ще б пак!

— Дай мені покуштувати.

— Будь ласка!

Одломив косар шматок хліба і дав вовкові.

Сподобався вовкові хліб. Він і каже:

— Хотів би я щодня хліб їсти, але де мені його брати? Порадь, чоловіче!

— Добре,— каже косар,— навчу тебе, де і як хліб брати.

І почав він учити вовка:

— Спершу треба землю зорати...

— Тоді й хліб буде?

— Ні, братику, стривай. Потім треба землю заборонувати...

— І можна хліб їсти? — замахав вовк хвостом.

— Що ти, зажди ще. Раніше жито посіяти...

— Тоді буде хліб?

— Ні ще. Дочекайся, доки жито зійде, холодну зиму перезимує, навесні виросте, потім закрасує, потім почне наливати зернятка, потім достигати...

— Ох,— зітхнув вовк,— дуже ж довго чекати. Але тепер я вже наїмся хліба досхочу!

— Де там наїсися! — перебиває косар. — Рано ще. Спершу достигле жито треба зжати, потім у снопи пов'язати, снопи ці в копи поставити. Вітер їх провіє, сонечко просушить, тоді вези їх на тік...

— І хліб їстиму?

— Який нетерплячий! Спершу треба снопи обмолотити, зерно в мішок зібрати, мішки до млина завезти та борошна намолоти...

— І все?

— Ні, не все. Борошно треба замісити у діжі й чекати, поки тісто підійде, тоді в гарячу піч садити.

— І спечеться хліб?

— Еге ж, спечеться хліб. Отоді й наїсися його,— скінчив косар науку.

Задумався вовк, потім почухав лапою потилицю й каже:

— Ні, ця робота дуже марудна й тяжка. Краще порадь мені, чоловіче, як легше їжу добувати.

— Ну що ж,— каже косар,— якщо не хочеш важкого хліба їсти, пораджу тобі легкий. Йди на вигін, там кінь пасеться.

Пішов вовк на вигін. Побачив коня.

— Коню, коню! Я тебе з'їм.

— Що ж,— каже кінь,— їж. Тільки спершу зніми з моїх ніг підкови, щоб не поламати тобі зуби об них.

— А й справді,— погодився вовк.

Нагнувся він підкови знімати, а кінь як ударить його копитом у зуби...

Перекинувся вовк і ну тікати.

Прибіг до річки. Бачить — на березі гуси пасуться. «Чи не з'їсти мені їх?» — думає. Потім і каже:

— Гуси, гуси! Я вас з'їм.

— Що ж,— відказують гуси,— їж. Але спочатку зроби нам одну послугу перед смертю.

— Яку? — питає вовк.

— Поспівай нам, а ми послухаємо.

— Це можна. Співати я мастак.

Сів вовк і давай співати. А гуси крилами — мах, мах! Знялися й полетіли.

Провів вовк гусей очима і пішов далі ні з чим. Йде та й лає себе найгіршими словами: «Чи не дурень я, га? Нащо я погодився співати гусям? Ну, тепер кого не зустріну з'їм!» Тільки він так подумав, коли бачить — плентається дорогою старий дід. Вовк підбіг до нього.

— Діду, діду! Я тебе з'їм.

— Чого так квапитись! — каже дід.— Давай спершу табаки понюхаємо.

— А смачна вона?

— Спробуй, то знатимеш.

— Давай!

Вийняв дід із кишені капшук з табакою, сам понюхав і вовкові дав.

Як нюхнув вовк з усієї сили, то цілий капшук тютюну вдихнув у себе. А потім як почав чхати — на весь ліс... Нічого од сліз не бачить, усе чхає. Так із годину чхав, поки всю табаку не вичхав. Оглянувся потім, а діда й сліду нема.

Пішов вовк далі. Йде він, іде, коли бачить — на полі отара овець пасеться, а пастух спить. Нагледів вовк в отарі найбільшого барана, схопив його й каже:

— Баране, баране! Я тебе з'їм.

— Що ж,— каже баран,— така моя доля. Але щоб не мучитись мені довго та й тобі щоб не ламати зубів об мої старі кістки, стань краще онде

край того видолинка і роззяв рота, а я зйду на пагорок, розженуся і сам ускочу тобі в рота.

— Спасибі за пораду,— сказав вовк.— Так і зробимо.

Став він край видолинка, роззявив рота і чекає. А баран вибіг на пагорок, розігнався та — трах! — рогами вовка в голову. Аж іскри посипалися в того з очей, світ йому затьмарився.

Очухався вовк, повертів головою та й гомонить сам до себе:

— Цікаво: з'їв я його чи ні?

А тим часом косар кінчив роботу та йде додому. Почув він вовкові слова і каже:

— З'їсти то не з'їв, а легкого хліба спробував.

(Можете докінчити малюнок.....може десь там і вовк сховався..)

Скарби України

СЕРПЕНЬ :

Свята Спасів присвячені збору врожаю, а також Христу Спасителю.

В останній літній місяць в Україні святкують три Спаси: медовий, яблучний і горіховий. Свята присвячують подяку Богу за зібраний урожай.

1. Медовий Спас – 14.08.2020

Також цей день називають Маковий спас, або Маковій. Наші предки вважали, що з цього дня бджоли не несуть мед, і починали його збір. Їсти його дозволялося тільки після освячення. Також у цей день збирали врожай маку. Тому у свято Медового спаса прийнято спекти медові і макові коржі, торти та іншу випічку.

2. Яблучний Спас – 19.08.2020

Християни відправляються до церкви, щоб освятити яблука та інші фрукти з нового врожаю. У свято Яблучного спаса також прийнято готувати страви з цим фруктом і пригощати ними одне одного.

3. Хлібний Спас- 29.08.2020

До цього свята прийнято було завершувати жнива. Українці випікали перший хліб із зерна нового врожаю саме в це свято. Його також освячували і їли всією сім'єю.

Відгадай загадки про літні місяці:

Запиши назву місяця і нарисуй це що вказане у відповідь.

Червоніють вже суниці Достигають полуниці , Якого місяця чекати, Щоби ними ласувати?	
Літають бжол и і танцюють Над білим цвітом лици . Який це місяць у дворі? Напевно знаєте діти.	
Вся пшениця у сніпках , Городина в коморах! А літо вже кінчається Прощати вже збирається.	

*☺ *МОЯ КАЗКА – це допоміжний засіб у вивченні української мови.

Їй не продається! А редакція ☺ працює pro bono!

Пишіть нам. e-mail : moja kazka@wp.pl

Редакційна колегія : Група молодих редакторів *Чорний Жук*

Моя казка і Чорний Жук
бажають Вам гарного літа.